

Öreg csendőrök bevonulása

Örvendünk, hogy végre számításba jöttünk,
Hazánk érdekében beosztást nyerhettünk.
Hatvankettedik hadkiegészítőbe,
Százhet zászlóaljhoz Nőtincs községbe.
Ismét felvehettük keki-mundérunkat,
Elég választékos szeges bakancsunkat.
Próbálgattunk benne négyet, ötöt, hatot,
Melyet alhadnagy úr oly lelkesen adott.
Csendőrhöz illően meg-meg illesztgettük,
Bakancsunk patkóját jól összeütöttük.
Megelégedetten vigyázzba vágódtunk,
Ezzel befejeztük készenlét aktusunk.
Csillogó harmatos erdős őszi tájon,
Halovány napsugaras üde rónaságon,
Ismét portyáztatunk megelégedetten,
A ténylegesekkel szépen elvegyülten,
A szolgálat után el-el elmélkedünk,
A szép őszi tájra búsan széttelintünk.
Ósi szép hazánkra, hogyha rágondulunk,
Egymásra tekintünk, fel-felsőhajtozunk.
Fegyverre tekintünk, ide-oda teszünk,
Mély gondba merülve, könnyünket töröljük.
Összevágjuk ismét szeges bakancsunkat,
Bizakodó arccal simítjuk bajszunkat.
Hír jött, hogy Erdélyből területet kapunk,
Bizakodó szívvel erre óhajtoztunk.
Hála az Istennek, hogy ezt is megértük,
Trianon óta mi mindig csak ezt kértük.
De sóhajunk még száll - sok árva maradt még...
...Visszajönnek ők is, adja a magas Ég!...

Erdődi József, ny. cső. tiszthelyettes

Csendőrségi lapok 1940.szeptember 15.

:

